

kuuskil enam keslegi peale nõiduse pärast sohut ei tehi mõista. Eest nüüd on tõestatud, et milalgi nõidust maa peal ei ole olnud, kes tuules töbe röösid saata, wiga peale panna, furadiga laupa teha, ehet ennast furjawaaimule peiuks ehet mõrsjaks fihlada. Ehet kül mitmeid sugu rohtusi metsas ja lagedail kasvamas, mis inimestele ja elajaile sahju röövad teha. — Siin tuleb veel üks wigadus nimetada, mis ebaust, wale luulemisse wael on sünntanud ja mis rahwas

Luupainajaks ehet röhujaks

kutsub, ja kellest mõnda tühja jutu liisumas. Tema peab öösel suur raske fot magawa inimeste ja elajate peale langema, neid röhuma. Mõned ütlevad luupainaja peab sagelast üks moondatud naisterahwas olema, kellele nõiduse vägi seda peale on pannud, et tema nägemata viisil teist peab röhuma. Sellest albi jutust ei ole mitte üks sõna töösi, waid arvatut luupainaja röhumine sünib nõnda: Kui üks tugewa kehaga, wererikas noorinimene selile magab, siis walgub weri, mis Looja seadust mõõda alati edasi tagasi soonte sees woolab, rohkemine südamesse. Weregä pakile tädetud süda hakab tugewast põksuma, teeb ahaestust ja raslendab hinget ibambamise nõnda, kui oleks üks raske loorm meie rindade peal. Aga festnane wautamine laub usinast ära, niipea kui inimene ennast parema lülle peale läänab; aga

koorem läheb raslemaks igakord, kui kartus ja ebaust inimest waewab, et luulemise wäes sünnitut luupainaja meid röhumas on.

Eesugust wale arwamist leitakse veel tänapääval mitmes kohas rahwa. Ieskel, ja mõned rumalad inimesed raslendavad oma elu, ehet kül ebaust enam nii laialt ei liigu fui enne. Eest inimesed on nüüd palju sügawamalt tarlust sellest saanud, fuida üks ja teine lugu loomise kombel sünib; nemad teadvad, et Jumal maa-ilmaga targa muudmata seadust läbi walitseb, ja et Tema furja waimudelle seda meelevalda mite ei luba jampsimäa hakata. Kui meie lühikene mõistus fa kõiki asju selgest ja põhjani ei jõua läbi arwata ja ütelda kuda? misspärast? mis läbi? ehet mistarvis? kõik sünib: siiski leiame meie, nii pikalt fui mõistus meil ulatab, et kõik omal loodud kombel sünib. Sellest võime hõlpsalt arwata, et igaühe, meil ales tundimata muu asjaga lugu nõnda samuti võib olla.

Oleks veel paljugi neist asjast siin jutustada, mis inimesed endale rumaluse, walatuse, furjatahtmise ja patu läbi ihm ja hinget hädaaks peale panevad, ja seläbi oma elu ilma aego koormawad: aga se saaks jutu väga pikaks tegema. Jäägu teiselorraks. Nel lõöb praegu öösel faksteisslümme, misga siis pääwa ja tööd lõpetama.